

1. Een geweldig vooruitzicht!

'Dan en dan hebben we een etentje. Kom je ook?' Een etentje, dat klinkt al feestelijk. Als er iets te vieren is, dan ga je samen eten. En je kunt je daarop verheugen! Elkaar weer zien, en samen vieren wat er te vieren valt: iemand die een diploma heeft gehaald, of mensen die een huwelijksjubileum vieren, of iemand die 25 jaar bij hetzelfde bedrijf werkt. Een etentje... En als het een groot etentje is, dan noemen we het een feestmaal! Dat is waar het hier over gaat, in Jesaja 25, het áller grootste feestmaal ooit! Dit is een magnifiek

bijbelgedeelte, dat zó tot de verbeelding spreekt. Dichters hebben het op muziek gezet, we hebben net zo'n lied gezongen. Het is de aankondiging van een schitterend feest. Vers 6: 'De HERE van de legermachten

zal op deze berg voor alle volken een feestmaal met uitgelezen gerechten aanrichten, een feestmaal met gerijpte wijnen, met uitgelezen gerechten vol merg, met gezuiverde gerijpte wijnen.' Het is een feestmaal op de berg Sion, de Tempelberg, dat wil zeggen: bij God aan huis! 'Deze berg', zegt Jesaja, Jesaja die woonde en die profeteerde in Jeruzalem. 'Deze berg'. In de tijd van Jesaja lag Jeruzalem onder vuur. Er was de enorme dreiging van Assyrië. En bijna, bijna was Jeruzalem gevallen. Maar God bevrijdde de stad. En nu houdt God Zelf een feestmaal. Hij richt die maaltijd aan, Hij is Zélf de Gastheer. En 'alle volken' zijn welkom, zie je dat? We zitten hier nog middenin het Oude Testament, waar het vooral draait om de relatie tussen God en Zijn volk Israël. Maar hier zie je al dat Gods verbond met Israël bedoeld is om tot zegen te zijn van álle volken. De HERE is één en al ruimhartigheid! Zijn feestmaal staat open voor álle volken! Vanuit Jeruzalem gaat Gods zegen over de wereld. Vanuit Jeruzalem is het Evangelie gebracht naar alle windstreken. En hier, in dit visioen, stromen dan de volken toe, vanuit alle kanten, om aan tafel te gaan met hun hemelse Vader, met hun Schepper en Verlosser, met de God die zoveel van hen houdt. Een maaltijd op de Tempelberg. De mensen die Jesaja horen spreken hebben daar ook een beeld bij. Want eten in de tempel, dat gebeurde ook echt! En wanneer gebeurde dat? Dat deed je als je een vredeoffer gebracht had. Een vredeoffer, ook wel dankoffer genoemd. Dan werd een deel van het vlees verbrand, een ander deel van het vlees ging naar de priesters en een deel mocht je zelf opeten. Je moest je dan wel eerst heiligen, en als geheiligde mensen mocht je dan samen in het huis van God de vrede vieren: vrede met God. Je kunt het nalezen in Leviticus 7. Dát is het beeld hier. Een vredesmaaltijd, omdat eindelijk alles goed is. Alles goed, tussen God en jou. Alles goed. Zoals Paulus het schrijft in Romeinen 5: 'Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God, door onze Here Jezus Christus.' Een vredesmaaltijd. Laat dat even indalen in je ziel. Een vredesmaaltijd...

Wat staat er op het menu, in dit visioen van die vredesmaaltijd aan het einde van de tijd? We hebben het gelezen: 'uitgelezen gerechten vol merg', dat wil zeggen: vlees gemengd met merg, dat is voedzaam, voor mensen in die tijd een delicatessen. En er zijn ook 'gezuiverde gerijpte wijnen'. De Joodse rabbijnen hebben hierover nagedacht en gefantaseerd. Wat zeggen de Joden? Ze zeggen: 'We eten daar de Leviathan op.' De Leviathan, dat is het zeemonster waarover het gaat in Psalm 74, symbool van alle duivelse machten. 'We eten daar de Leviathan op', zeggen de Joden, en wat drinken we daar? 'Wijn die God al vóór de zesdaagse schepping heeft weggelegd.' Hoe dan ook, het zijn goddelijke gerechten, het gaat al onze begrippen te boven.

2. Een God die de dood overwint...

En wie zijn dan de gasten aan dat feestelijke banket? De maaltijd is aangericht voor 'alle volken'. En het gaat verder in vers 7: 'En Hij zal op deze berg verslinden de sluier waarmee het gezicht van alle volken omsluit, en de bedekking waarmee alle naties bedekt zijn. Hij zal de dood voor altijd verslinden, de Here HERE

zal de tranen van alle gezichten afwissen en de smaad van Zijn volk wegnemen van heel de aarde, want de HERE heeft gesproken.' Het gaat hier dus over een bedekking, een gezichtsbedekking, die staat voor de dood. Wat is dat voor sluier, voor bedekking? Daar zitten twee kanten aan. Het woord 'bedekking' staat in de Bijbel altijd voor onwetendheid. Als je een blinddoek voor hebt, dan kun je niet zien waar je loopt. De boze heeft ons, als mensen, zó verblind, dat we in zonde gevallen zijn, dat we de dood tegemoet gaan.

Maar er zit nog een tweede kant aan die bedekking. Als mensen ter dood veroordeeld zijn, tot op de dag van vandaag, krijgen ze een blinddoek voor. Een poosje geleden hebben we gelezen over Esther en Haman. Als Esther aan de koning vertelt hoe slecht Haman is, en de koning wordt woedend, dan komt er meteen een dienaar die een zak over het hoofd van Haman heentrekt. Hij is meteen ten dode opgeschreven.

En zie je wat er nu híér gebeurt, op de berg Sion, bij dat feestmaal? Daar komen al die mensen, uit al die volken, als mensen die onwetend zijn, maar die ook schuldig staan voor God. Mensen met een blinddoek om, mensen die veroordeeld zijn om te sterven...

Maar dan grijpt God in! Al die mensen die daar staan, ter dood veroordeeld, worden vrijgesproken! De sluiers gaan af! De blinddoeken: weg! De bedekking: verscheurd! Waarom? Omdat God Zelf de dood overwint! Op de Paasmorgen, als Jezus Christus opstaat uit het graf, is de dood volkomen vernietigd! De straf is gedragen, de dóódstraf is gedragen! Door Jezus, aan het kruis! Nu is er leven, eeuwig leven! En dáárom is er een feestmaal! Dáárom heet God je welkom, eeuwig welkom, als je je leven hebt toevertrouwd aan Zijn Zoon. De profeet Jesaja leefde in de achtste eeuw voor Christus. Maar hier, al in zijn boek, gaat het over de overwinning op de dood, die later geboekt is door Jezus. In dit visioen zie je als het ware de éérste komst van Jezus, met Zijn dood en opstanding, in lijn met Zijn tweede komst, Zijn wederkomst, als álle volken toestromen en feest vieren met de allerhoogste God. En dan, eindelijk, éindelijk komt er een einde aan al het lijden, alle pijn, alle verdriet. Vers 9: 'Op die dag zal men zeggen: Zie, Dit is onze God; wij hebben Hem verwacht, en Hij zal ons verlossen. Dit is de HERE, wij hebben Hem verwacht, wij zullen ons verheugen en verblijden in Zijn heil.'

Proef je de bewondering? Bewondering voor zó'n God, zó goed, zó mild, zó machtig, zó groots... 'We hebben Hem verwacht, en dat was niet voor niets!' God verwachten, dat loont! Uitzien naar God, daar zul je nooit spijt van hebben. Vertrouwen op de beloften van God, dat doe je niet voor niets! 'Dit is de HERE, wij hebben Hem verwacht, wij zullen ons verheugen en verblijden in Zijn heil.' Misschien voel jij je soms overvallen door de twijfel. Klopt het allemaal wel? Geloven we met z'n allen niet gewoon in een sprookje? Een heel mooi sprookje, dat wel, maar is het wel wáár allemaal? Is het niet *wishful thinking*, ben je eigenlijk niet kinderlijk naïef als je dit allemaal nog gelooft? Ik weet niet hoe het bij u, bij jou is, maar het kan zómaar zijn dat de twijfel je overvalt, als een ijskoude windvlaag. En je staat met een mond vol tanden... Laat je bemoedigen, vandaag, vanuit deze profetie. Ook in de tijd van de Bijbel waren er mensen die het maar ámper konden: doorgaan met geloven. Ook toen waren er mensen bij wie het vlammetje van het geloof zó klein was geworden. Maar houd vol! Houd vol! En weet dat óók jij dan op een dag zult zeggen: 'Zie, Dit is onze God; wij hebben Hem verwacht, en Hij zal ons verlossen. Wij zullen ons verheugen en verblijden in Zijn heil.'

'Want', staat er dan in vers 10, 'de hand van de HERE zal rusten op deze berg.' Die zin, die moet je próeven. 'De hand van de HERE zal rusten op deze berg.' Die zin ademt rust. Die zin ademt bescherming. Vijanden, rovers, dieven en demonen, ze hebben geen schijn van kans. 'De hand van de HERE zal rusten op deze berg.' En daar, op die berg, bij God aan huis, is het één en al vreugde, één en al blijdschap. Een feestmaal voor alle volken!

3. Wijs God niet hoogmoedig af!

Ik dacht, vorige week: 'Dáár ga ik over preken, dat mooie stukje. En dan laat ik vers 10-12 weg, over het volk van Moab. Want dat zijn geen gemakkelijke verzen.' Maar dat zat me niet lekker, deze

week. Je kunt niet de Bijbel hálf lezen, alleen de mooie stukken, de verzen die je aanspreken, en dan de rest links laten liggen. Wat staat er precies? Het begint in vers 10: 'Maar Moab zal onder Hem (onder God) worden vertrapt, zoals stro vertrapt wordt in de mest. Hij (dat is God) zal Zijn handen te midden van Moab uitspreiden, zoals een zwemmer ze uitspreidt om te zwemmen (je voelt wel aan, dan wordt Moab helemaal weggevaagd) en Hij zal de hoogmoed van Moab vernederen, ondanks zijn listige handelingen. Hij zal uw hoge vestingmuren neerhalen, neerwerpen, neerstorten ter aarde, tot in het stof.' Moab ligt net aan de andere kant van de Jordaan, waar nu Jordanië is. En Moab stond bekend als een hoogmoedig volk, met sterke vestingsteden. Een vijandig volk ook, vijandig tegenover Israël en tegenover de God van Israël.

En wat laat God hier nu zien, door de profeet Jesaja? Aan de éne kant is die maaltijd, dat feestmaal voor alle volken! Maar aan de andere kant is er óók het oordeel, het oordeel over Moab. Het volk van Moab staat hier symbool voor alle vijandschap tegen God, en alle mensen die zich hoogmoedig verzetten tégen God. Naast het feestmaal op de Tempelberg is er de mestvaalt. 'Moab zal onder Hem worden vertrapt, zoals stro vertrapt wordt in de mest.' Zo was dat toen in Jeruzalem. Ten zuidwesten van de Tempelberg ligt het Dal Ben Hinnom, en dat was in die tijd de mestvaalt van Jeruzalem.

Jesaja profeteert in de naam van de HERE: 'Er zal een geweldig feestmaal komen voor alle volken, waar God Zelf de gastheer zal zijn. Maar voor wie zich verzet, wie hoogmoedig is en weigert te knielen, zal het lot vreselijk zijn. 'Moab zal onder Hem worden vertrapt, zoals stro vertrapt wordt in de mest.'

Dat is de andere kant: er is géén toekomst voor het kwaad, voor de hoogmoed, voor de haat tegen God en tegen mensen. Er is geen toekomst voor het egoïsme, voor de hebzucht, voor de leugen, voor het bedrog. Er zijn twee mogelijkheden: het feestmaal of de mestvaalt. Er zit niets tussen.

Dat is ook precies wat de Here Jezus zegt in Lukas 13. In dat hoofdstuk grijpt Jezus terug op dít visioen uit Jesaja 25, over dat feestmaal aan de einde van de tijd. Vers 29: 'En daar zullen er komen van oost en west, van noord en zuid, en zij zullen aan tafel gaan in het Koninkrijk van God.' En ook daar, in Lukas 13, laat Jezus ook de ándere kant zien. Vers 24: 'Strijd om binnen te gaan door de nauwe poort, want velen, zeg Ik u, zullen proberen binnen te gaan en het niet kunnen, namelijk vanaf het ogenblik dat de Heer des huizes is opgestaan en de deur heeft gesloten. Dan zult u beginnen buiten te staan en op de deur te kloppen en te zeggen: Here, Here, doe ons open. En Hij zal antwoorden en tegen u zeggen: Ik weet niet waar u vandaan komt. Dan zult u beginnen te zeggen: Wij hebben in Uw tegenwoordigheid gegeten en gedronken en U hebt in onze straten onderwijs gegeven. En Hij zal zeggen: Ik zeg u, Ik weet niet waar u vandaan komt.'

Dit is een aangrijpend stukje. Dit zijn mensen die er vanzelfsprekend vanuit gingen dat ze het feest mee mochten vieren. Maar de deur zit dicht, en die deur gaat ook niet meer open. Wat is hier dan aan de hand? Deze mensen dénken dat het wel goed zit. Ze zeggen: 'We kennen U toch? We waren erbij, bij de maaltijden waarbij U met mensen at. In onze straten gaf U onderwijs.'

Maar het gaat er niet om dat je erbij bent, dat je Jezus hóórt. Het gaat erom dat je gehóórzaamt. Horen en gehoorzamen, dat zijn twee verschillende dingen. Waar het om gaat, is dat je leert knielen voor Jezus. 'Fall on your knees', staat er in dat prachtige Engelse Kerstlied 'O Holy Night'. 'Fall on your knees, and hear the angels' voices'. 'Val op je knieën en hoor de stemmen van de engelen'. Als je knielt voor Jezus, dan is het feest in de hemelen, dan zingen de engelen in koor. Het is Advent, we leven toe naar de ontmoeting met Jezus. Als je nog nooit voor Hem op de knieën gegaan bent, doe het nu! Nu is het de tijd. Nú staat de deur open. 'Fall on your knees, and hear the angels' voices!'

4. Kniel voor Jezus en wees welkom aan tafel!

En het is zó mooi, zó mooi: als je knielt voor Jezus, dan krijg je steeds meer zicht op dat feestmaal aan het einde van de geschiedenis, het feestmaal van God, waardoor Hij een nieuwe tijd inluidt, een nieuwe werkelijkheid. Een totaal nieuw begin.

En van dat grote feestmaal is het Heilig Avondmaal een voorproefje. Volgende week hopen we het hier te vieren. En de vraag aan jou is: hoe leef je daar naartoe? Misschien doe je dat vol vreugde. Uit liefde voor je Heer en je Heiland. Dat is geweldig, dat is zó mooi! Of misschien denk je: 'O, als het Avondmaal is, dan sla ik een zondag over.' Waarom doe je dat eigenlijk? Staat er iets in de weg? Iets wat er niet hóórt te zijn? En neem je er dan genoeg mee dat dat gewoon maar voortsuddert? Ruim het op, dit is je kans! Je weet niet hoe lang je nog hebt! Maak schoon schip met God. Er is een Verlosser, die klaarstaat, ook voor jou, Jezus Christus! En misschien heb je nog geen belijdenis gedaan. Dan hoop ik dat je verlangen gaat toenemen, om mee te doen, om het mee te vieren, om je Heer te belijden.

Het Heilig Avondmaal herinnert ons aan dat grote feestmaal, ook al is het hier nog zo eenvoudig. Maar het is een bemoediging: 'Hou vol! Jezus zal komen! Wees niet bang!'

Ik heb hier een boek van Klaas Muurling, met reisverhalen van een Bijbelsmokkelaar. Het heet *Avondmaal met ontbijtkoek* en is uitgegeven door Open Doers. Klaas Muurling vertelt onder meer dat hij in 1999 naar Mexico reisde, samen met zijn vrouw en een Nederlandse groep christenen. Daar ontmoetten ze ds. Antonio en zijn vrouw, die met hen megingen naar een groep christenen die verbannen waren uit hun dorp, omdat ze in Jezus Christus waren gaan geloven. De lokale dorpsleiders haatten hen, want ze wilden niet langer deelnemen aan de heidense, animistische rituelen en feesten. Maar daarvoor moesten ze altijd allerlei kaarsen en andere spullen kopen bij de leiders van het dorp, en dat deden ze nu ook niet meer. Daarom waren ze verdreven uit hun dorp. Ik lees een stukje voor: 'Na een tijdje zien we tussen een groep dennenhouten een primitieve nederzetting. We stappen uit en ds. Antonio vertelt: "Op 28 oktober 1997 werden elf families verbannen vanwege het evangelie." Terwijl hij spreekt, begroeten enkele vrouwen ons met een handdruk. Antonio legt uit dat de christenen dit stuk grond nog maar een paar weken geleden toegewezen hebben gekregen. Opnieuw schudt een vrouw ons de hand. Ze is zichtbaar ontroerd en bedankt ons voor onze komst. Haar huid is gerimpeld, ze heeft slechts een paar tanden en haar gezicht is vuil. Maar haar ogen kijken me zo dankbaar aan. 'Gracias a Dios', klinkt het, 'Dank aan God.' (...) Wat blijkt? Deze mensen hebben niets! Ze hebben nog niets kunnen inzaaien, laat staan kunnen oogsten.

Kort daarna bidden een paar vrouwen uit onze groep met een vijftal weduwen. Er wordt veel gehuild. Deze vrouwen hebben helemaal niets meer en er is niemand die in hun onderhoud voorziet. Door haar tranen heen vraagt een groepslid of we avondmaal kunnen vieren met deze arme christenen.' Maar er zijn geen bekers, er is geen brood, geen wijn of druivensap. 'Ze stelt voor om een meegebrachte ontbijtkoek als brood en twee flesjes mineraalwater als wijn te gebruiken. Dominee Antonio leidt de viering en benadrukt de verbondenheid van christenen in andere landen met deze verbannen gelovigen. Wij zijn vertegenwoordigers van die "verre" christenen. Samen vieren we de dood van Jezus "totdat Hij komt". Dan zal de pijn van deze christenen echt voorbij zijn. Dan zijn er geen tanen meer en is er geen dood meer. Er zal ook geen verbanning meer zijn, maar ze zullen een echte, eigen woning mogen betrekken, door de Here Jezus Zelf bereid. Deze avondmaalsviering in de open lucht, met ontbijtkoek en mineraalwater, is ontroerend mooi en zal ik nooit vergeten.' Zo is het! Onze Avondmaalsviering hier op aarde wijst vooruit, vooruit naar dat feestmaal dat komt. Dat feestmaal op de berg Sion, waar God Zelf de Gastheer is. En Hij, de Gastheer, staat klaar met open armen. Open armen voor iedereen die Hem liefheeft. 'Alle volken', staat er toch? Dus ook... Moab? In mijn gedachten zie ik twee vrouwen lopen. Naomi, een vrouw uit Israël, en Ruth, haar schoondochter, een vrouw uit Moab. Wat zegt Ruth tegen Naomi? 'Uw volk is mijn volk, en uw God is mijn God.' Ruth gaat schuilen onder de vleugels van de God van Israël. En ook zij, een vrouw uit Moab, is van harte welkom bij Hem. Ruth krijgt zelf een ereplaats, zij wordt één van de voormoeders van de Messias, van Jezus.

Iedereen is welkom bij dat feestmaal van God! Ook jij!

Kijk je ernaar uit? Kniel neer voor de Here Jezus Christus, hoor de engelen zingen en weet je van harte welkom aan Zijn tafel! Amen.